

Nr 290.

Av herr **Reuterskiöld**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med anhållan om riksdagens yttrande över förslag till förordning med vissa bestämmelser om arbetsförmedling m. m.

I prop. nr 83 har Kungl. Maj:t föreslagit bl. a., att "arbetsförmedling må icke bedrivas i förvärvssyfte", dock att den, som redan bedriver sådan verksamhet, skall kunna under viss tid därmed få fortsätta efter ansökan.

Även om det skulle visa sig olämpligt att vid sidan av den offentliga arbetsförmedlingen, sådan den numera skall vara ordnad, medgiva enskild förmedling såsom näring, innebär förbudet mot sådan verksamhet ett så starkt intrång i den principiella näringsfrihet som ännu hos oss gäller, att förbudet knappast kan rättfärdigas innan full erfarenhet vunnits om dels dess behövlighet, ej blott dess möjliga teoretiska önskvärdhet, dels om det sätt, varpå den offentliga arbetsförmedlingen hädanefter förmår fylla behovet. Att med den enskilda arbetsförmedlingen i förvärvssyfte kunna följa och delvis följt vissa missförhållanden, är icke tillräcklig grund för ett allmänt förbud, helst det kan ifrågasättas, om ej med monopol för den offentliga arbetsförmedlingen och därmed i viss mån likställda enskilda företag utan förvärvssyfte komma att uppstå under minst lika betänkliga missförhållanden.

Då ett uppskov med avgörandet av frågan om nu omhandlade förbuds utfärdande icke kan medföra någon skada, men väl gagnet av vunen erfarenhet, hemställs,

att riksdagen ville i sitt yttrande över prop. nr 83 uttala, att förslagens § 2 torde böra på det sätt ändras, att arbetsförmedling i förvärvssyfte må fortfarande tillåtas enligt i huvudsak nu gällande villkor.

Stockholm den 15 febr. 1935.

C. A. Reuterskiöld.